

БЛОХ Леонора Абрамівна (12(24). 04. 1881, м. Кременчук, нині Полтав. обл. — 17. 01. 1943, Алма-Ата, нині Алмати) — скульптор. Навч. у школі Товариства за-

охочення мистецтв у Р. Баха (С.-Петербург, 1898), у студії О. Родена в Парижі (1898–1905). Проф. Харків. худож. інституту (від 1935). Серед учнів — [М. Лисенко](#), [Я. Ражба](#), [О. Кудрявцева](#), [Л. Муравін](#). Автор спогадів «Як учив Роден» (К., 1967). Роботи Б. за своїм характером статичні, їм притаманні узагальнені форми.

Основні твори

«Дівчина, яка заплітає косу» (1903–12), «Голова дівчини» (1917); портрет І. Франка (1932); композиція «Радість материнства» (1935); «Мікеланджело» (1938–39), «Казашка Катя» (1942); пам'ятники – Т. Шевченку в Богодухові (30-і рр.), М. Горькому в Донецьку (1933, не зберігся), проект пам'ятника В. Короленку в Полтаві (1940).

Рекомендована література

1. Август І. Скульптор Леонора Блох // ОМ. 1940. № 6.

[І. М. Блюміна](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Блох Леонора Абрамівна / І. М. Блюміна // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-35546>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).